

[Estrup]

inden for kvindeforskning. Det har nemlig vist sig, at ansøgninger om midler til kvindeforskningsprojekter i stort omfang er blevet imødekommet, men at der ikke har været ansøgninger i det antal, man havde kunnet håbe. Derfor må vi appellere til alle parter om at være mere udfarende.

Det er fra planlægningsrådet for forskningen blevet fremhævet, at man derved anfægtter den uafhængige status, forskningsrådene har. Dertil kan vi kun sige, at det naturligvis aldrig har været hensigten at lægge hindringer i vejen for den frie forskning, men at man på den anden side må forvente af et styringsorgan som planlægningsrådet for forskningen, at det har nogle ideer om, hvor man vil styre hen, eller i det mindste på hvilke områder man gerne ser mere intensiv forskning. Det gør man allerede inden for teknologiområdet, så hvorfor ikke også kvindeforskning?

Eksempler på emner, der i dag er ufuldstændigt belyst, er mangfoldige. Hvorfor er kvinders misbrugsmønster anderledes end mænds? Det drejer sig om f.eks. medicin- og alkoholmisbrug. Hvorfor er pigers valg af uddannelse så vanepreget på få fag med stor ledighedsrisiko? Hvorfor er prostitution blandt 14-18-årige piger pludselig steget voldsomt? Eksempler på helt relevante og nødvendige emner at forske i.

En anden bekymring fra planlægningsrådets side har drejet sig om øremærkningen af en del af midlerne. Vi har ikke villet sætte tal på disse midler, for det vil formentlig virke forskelligt inden for forskellige fag, men man kan da i hvert fald lade sig inspirere af det humanistiske område, hvor man bevidst har prioriteret kvindeforskningsprojekter med stigende aktivitet til følge.

Et punkt, hvor de to beslutningsforslag falder helt sammen, er ønsket om støtte til informations- og dokumentationsvirksomhed og til arkivopbygning samt ønsket om bred offentlig formidling af forskningsresultater.

På et enkelt punkt kan vi fra det radikale venstres side dog ikke støtte det af SF, socialdemokratiet og VS fremsatte forslag. Ligestillingsrådet bør efter vor mening ikke have særlige forskningsbevillinger. Ligestillingsrådet er et politisk indsat organ, hvis fornemste opgave er at holde ligestillingsdebatten i kog og påpege skævheder, urimeligheder og fremskridt, og det bør efter vor mening holde

sig til at komme med ideer til kvindeforskningsprojekter og til at berette om resultater. Ligestillingsrådet udgiver et udmærket lille populært blad, der hedder Lige Nu, og som er aldeles velegnet til den slags meddelelser. Ligestillingsrådet er ikke nogen egentlig forskningsinstitution og bør heller ikke blive det.

Som sagt tror jeg, der er basis for en god og saglig udvalgsbehandling. Jeg tror ikke, vi er uenige om det langsigtede mål: flere kvinder i forskning og mere forskning om kvinder. Når vi har bedt regeringen fremlægge en aktionsplan, ligger der deri et ønske om, at man sætter nogle ting i gang, som efterhånden fremtvinger det ønskede resultat. Udviklingen er hidtil gået uendelig langsomt, og en klargøring af strategi og handlingsmuligheder vil sikkert hjælpe på tempoet.

**Tinning (VS):**

Politik er på mange måder noget uhyggeligt noget.

Her til morgen fik vi en forligsaftale mellem regeringen og det radikale venstre, der kunne fortælle, hvordan man nu agtede at smadre familiernes økonomi, når det drejede sig om langtidsledige, og hvordan man agtede at starte en særlig kampagne specielt mod kvinderne. Så kommer hr. Estrup her nogle timer efter og spørger: hvorfor forsker vi ikke noget mere i, hvorfor prostitutionen stiger blandt 14-18-årige piger?

Det kan godt være, der skal forskes i det for at få klarlagt alle årsager, men jeg vil godt fortælle hr. Estrup, at en af grundene er, at man smadrer de sociale fællesskaber og de familier, som bl.a. skulle have støttet nogle af disse piger.

Angående denne diskussion i øvrigt, så snakker vi om to problemer. Det ene er kvindeforskningens fare for at dø en langsom død. Det andet er et mere velkendt gennemgående problem herinde, nemlig det radikale venstre. Hvis vi kigger tilbage, og det kan der være grund til, på den betænkning, som blev afgivet om det første forslag, som SF, socialdemokratiet og vi fremsatte om forbedrede vilkår for kvindeforskningen, hedder det i betænkningen over beslutningsforslag nr. B 88, folketingsåret 1983-84, 2. samling: »Flertallet« – det er naturligvis regeringen med de radikale – »mener ikke, at dette be-